

- **Opis problemu:**

Kombinacją k-elementową bez powtórzeń zbioru A składającego się z n różnych elementów nazywamy każdy k -elementowy podzbiór zbioru A, przy czym $0 \leq k \leq n$. Liczba kombinacji k -elementowych bez powtórzeń w zbiorze n -elementowym C_n^k wyraża się następującym wzorem:

$$C_n^k = \binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

Kombinacja k-elementowa z powtórzeniami w n -elementowym zbiorze A to każdy k -elementowy multizbiór składający się z elementów zbioru A, przy czym w odróżnieniu od kombinacji bez powtórzeń elementy mogą się powtarzać. Multizbiór, w którym elementy mogą występować wiele razy, jest rozszerzeniem pojęcia zbioru.

Liczba k -elementowych kombinacji z powtórzeniami w zbiorze n -elementowym \bar{C}_n^k wyraża się następującym wzorem:

$$\bar{C}_n^k = \binom{k+n-1}{k} = \frac{(k+n-1)!}{k!(n-1)!}$$

- **Opis algorytmu(1):**

Generowanie kolejnych **kombinacji bez powtórzeń** :

- Wyszukuję pierwszą (licząc od prawej) pozycję na której mogę zwiększyć wartość, porównując ją do wartości max jaka może wystąpić na danej pozycji,
- zwiększam wartość na znalezionej pozycji o jeden,
- wartości pozycji na prawo zwiększam o jeden w stosunku do sąsiada (index2 = index1 + 1 itd.),
- otrzymuję jedną z kombinacji,
- algorytm wywołuję się rekurencyjnie aż do momentu gdy znajdzie wszystkie możliwe kombinacje.

Kombinacje prezentowane są w porządku leksykograficznym (uporządkowanie słownikowe) – jeżeli przyjęli byśmy, że liczby wchodzące w skład danej kombinacji są kodami znaków, to utworzone w ten sposób słowa uporządkowane byłyby alfabetycznie. Czyli pierwsza kombinacja (dla $n = 4$ i $k = 3$) ma postać: 1, 2, 3.

Generowanie **kombinacji z powtórzeniami** odbywa się analogicznie z tą różnicą, że nie ma ograniczenia co do wartości maksymalnej na danej pozycji oraz po zwiększeniu wartości, algorytm zmienia wartość wszystkich wartości na prawo na tą samą wartość. (index1 = index, index2 = index1 itd.). Warto również zauważyć, że w przypadku kombinacji z powtórzeniami k może być większe niż n , co zostało poprawnie zaimplementowane w programie.

- Fragmenty kodu:

Kombinacją bez powtórzeń:

```
1 int comb(int a_pos){
2     if(a_pos != -1){
3         int max_pos = n-(k-a_pos);
4         if(tab[a_pos]<max_pos){
5             tab[a_pos]++;
6
7             for(int i=a_pos+1;i<=k; i++)
8             {
9                 tab[i] = tab[i-1]+1;
10            }
11
12            a_pos=k;
13            show();
14            return comb(a_pos);
15        }else return comb(a_pos-1);
16    }
17 }
```

Kombinacją z powtórzeniami:

```
1 int comb(int a_pos){
2     if(a_pos != -1){
3         int max_pos = n;
4         if(tab[a_pos]<max_pos){
5             tab[a_pos]++;
6
7             for(int i=a_pos+1;i<=k; i++)
8             {
9                 tab[i] = tab[a_pos];
10            }
11
12            a_pos=k;
13            show();
14            return comb(a_pos);
15        }else return comb(a_pos-1);
16    }
17 }
```

(Jak łatwo zauważyć oba algorytmy są bliźniaczo podobne, różnice zostały zaznaczone pokreśleniem)

Przykładowe wywołanie programów:

Kombinacje z powtórzeniami
podaj dlogosc ciagu: 3
podaj dlogosc kombinacji: 3
1 1 1
1 1 2
1 1 3
1 2 2
1 2 3
1 3 3
2 2 2
2 2 3
2 3 3
3 3 3

Kombinacje bez powtorzen
podaj dlogosc ciagu: 5
podaj dlogosc kombinacji: 3
1 2 3
1 2 4
1 2 5
1 3 4
1 3 5
1 4 5
2 3 4
2 3 5
2 4 5
3 4 5

• Opis algorytmu(2):

Generowanie wszystkich **kombinacji bez powtórzeń** danego zbioru n-elementowego według algorytmu Semby :

- Program generuje tablicę n+1 elementową wypełnioną zerami,
- Funkcja up() sprawdza czy można zwiększyć wartość na kolejnej pozycji o 1 w stosunku do wcześniejszej,
- W przypadku gdy jest to niemożliwe wywoływana jest funkcja down() która przy spełnionych warunkach dodaje do wartości na danej pozycji 1 oraz zeruje tablicę na prawo od zwiększonego elementu,
- Przy każdej zmianie wartości, tablica wyświetlana jest przez funkcję show() która listuje ją od elementu 1 do elementu na którym aktualnie pracuje algorytm,
- Algorytm wywołuje się rekurencyjnie i kończy swoje działanie gdy przejdzie do pozycji 0. Oznacza to, że wszystkie możliwe kombinacje zostały już wyczerpane.

• Fragmenty kodu:

```
1 ▾ int up(int n_pos){
2 ▾     if((tab[n_pos-1]+1 <= n)&&(n_pos <= n)){
3         tab[n_pos] = tab[n_pos-1]+1;
4         show(n_pos);
5         up(n_pos+1);
6     }else down(n_pos-1);
7 }
8
9 ▾ int down(int n_pos){
10 ▾     if((tab[n_pos] < n)&&(n_pos <= n)){
11         tab[n_pos] = tab[n_pos]+1;
12         tab[n_pos+1] = 0;
13         show(n_pos);
14         up(n_pos+1);
15     }else if(n_pos-1!=0) down(n_pos-1);
16 }
```

Przykładowe wywołanie programów:

Kombinacje bez powtorzen (alg. Semby)
podaj dlogosc ciagu: 5

```
1
1 2
1 2 3
1 2 3 4
1 2 3 4 5
1 2 3 5
1 2 4
1 2 4 5
1 2 5
1 3
1 3 4
1 3 4 5
1 3 5
1 4
1 4 5
1 5
2
2 3
2 3 4
2 3 4 5
2 3 5
2 4
2 4 5
2 5
3
3 4
3 4 5
3 5
4
4 5
5|
```

Kombinacje bez powtorzen (alg. Semby)
podaj dlogosc ciagu: 4

```
1
1 2
1 2 3
1 2 3 4
1 2 4
1 3
1 3 4
1 4
2
2 3
2 3 4
2 4
3
3 4
4
```

- **Wnioski:**

Programy prawidłowo generują kombinacje z powtórzeniami oraz kombinacje bez powtórzeń. Poprawnie walidują dane wprowadzane przez użytkownika na wejściu. Otrzymane wyniki wyświetla w uporządkowanej formie w konsoli Windows. Spełnia on wszystkie wstępne założenia.

Źródła:

[1]. Wybrane algorytmy tablicowe www.ae.krakow.pl/~lulap/AiSD_2009_02.pdf

[2]. Algorithms: International Symposium SIGAL '90, Tokyo, Japan, August 16-18, 1990.